

Κατάργηση των εισακτέων του εαρινού εξαμήνου.

Άρση κοινωνικής ανισότητας συνδυασμένη με εξοικονόμηση πόρων.

της Δρ. Χαράς Αθανασάκη - Μιχαηλίδου

Για μερικούς από τους επιτυχόντες των εξετάσεων εισαγωγής στην ανώτατη εκπαίδευση η φοιτητική ζωή δεν αρχίζει τον επόμενο Σεπτέμβριο με την έναρξη του νέου ακαδημαϊκού έτους.

Ένα νομικό απολίθωμα της εποχής των ΚΑΤΕ, επιβίβηκε για τους μισούς από τους εισαγόμενους στα ΤΕΙ να αρχίζουν μαθήματα το εαρινό εξάμηνο, δηλαδή τον επόμενο Φλεβάρη.

Ο διαχωρισμός των εισακτέων των ΤΕΙ σε δύο κατηγορίες, αυτούς που εγγράφονται στο χειμερινό εξάμηνο και αυτούς που εγγράφονται στο επόμενο, εαρινό, εξάμηνο σπουδών αποτελεί κατάλοιπο από το 1970 όταν η διάρκεια σπουδών σε ορισμένα τμήματα των ΚΑΤΕ ήταν δύο χρόνια. Διατηρήθηκε κατά την μετεξέλιξη των ΚΑΤΕΕ σε ΤΕΙ και κατά τις επόμενες αναβαθμίσεις του θεσμικού πλαισίου των ΤΕΙ.

Είναι ενδεικτικό των προβλημάτων που τα ΤΕΙ πρέπει να ξεπεράσουν ώστε οι φοιτητές τους να πάψουν να είναι τα παιδιά ενός κατώτερου Θεού, ότι το θέμα αυτό που αφορά πάνω από 20 000 οικογένειες, ελάχιστα είναι γνωστό.

Ο διαφορετικός χρόνος εισαγωγής δημιουργεί μια σειρά από προβλήματα, καταρχήν στους νέους εισαγόμενους. Ο νεκρός χρόνος που μεσοβαίνει ανάμεσα στην αποφοίτησή τους από το Λύκειο και στην έναρξη των σπουδών τους

- Συνεπάγεται υποχρεωτικό διάστημα ανεργίας ή υποαπασχόλησης,
- Προστίθεται στον υποχρεωτικό χρόνο για την απόκτηση πτυχίου,
- Δυσχεραίνει την επανένταξή τους στη

- μαθησιακή διαδικασία από την οποία έχουν αποκοπεί για πολλούς μήνες,
- Προσθέτει ένα δεύτερο εξάμηνο αναμονής, συνολικά δηλαδή ένα ολόκληρο έτος, για μεταπτυχιακές σπουδές,
 - Δημιουργεί αυξημένη οικονομική επιβάρυνση στους ίδιους και τις οικογένειές τους.

Στα ΤΕΙ σήμερα και το εαρινό και το χειμερινό εξάμηνο διδάσκονται όλα τα μαθήματα, σε αντίθεση με τα Πανεπιστήμια όπου τα μαθήματα είναι εξαμηνιαία, αλλά διδάσκονται μόνο το χειμερινό ή μόνο το εαρινό εξάμηνο. Από παιδαγωγική άποψη είναι απαράδεκτο να επιλέγονται οι υψηλόβαθμοι των εισαγωγικών εξετάσεων για το χειμερινό εξάμηνο και οι χαμηλόβαθμοι για το εαρινό, δημιουργώντας δύο ομάδες φοιτητών με διαφορετικά χαρακτηριστικά, οι οποίοι όμως παρακολουθούν το ίδιο πρόγραμμα σπουδών.

Τα σημερινά ΤΕΙ καμιά σχέση δεν έχουν με τα ΚΑΤΕ του 1970. Άλλωστε άγνωστη και αμφίβολης σκοπιμότητας είναι η επιχειρηματολογία που επέβαλε πριν από 40 χρόνια την παραπάνω νομοθετική ρύθμιση. Είναι καιρός να καταργηθεί αυτή η διάταξη και να εισάγονται όλοι οι φοιτητές των ΤΕΙ συγχρόνως, κατά το χειμερινό εξάμηνο.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση

- Εναρμονίζεται η εκπαιδευτική διαδικασία και η ροή των φοιτητών στα ΤΕΙ με τα ισχύοντα στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και στα Πανεπιστήμια.

- Εξαλείφονται τα προαναφερθέντα κοινωνικά, παιδαγωγικά και οικονομικά προβλήματα.
- Εξοικονομούνται πόροι γιατί η διδασκαλία των μαθημάτων μία και όχι δύο φορές ανά ακαδημαϊκό έτος μειώνει σημαντικά τις ώρες διδασκαλίας. Λεπτομέρειες για τα οικονομικά οφέλη έχουν παρουσιαστεί σε προηγούμενες Συνόδους προέδρων ΤΕΙ και σε μελέτη του Ινστιτούτου Τεχνολογικής Εκπαίδευσης.
- Οι φοιτητές αντιμετωπίζουν με περισσότερη υπευθυνότητα τις σπουδές τους όταν γνωρίζουν ότι πιθανή αποτυχία σε

βλήματα υποδομών σε αίθουσες διδασκαλίας και εξοπλισμό. Η αλλαγή μπορεί να συνδυαστεί με τα υπό εξέλιξη προγράμματα νέων υποδομών και με σωστό προγραμματισμό. Το διδακτικό προσωπικό θα πρέπει επίσης να προσαρμοστεί στην ανάγκη διδασκαλίας διαφορετικών μαθημάτων ανά εξάμηνο, τουλάχιστον για τα θεωρητικά μαθήματα, κάτι που δεν είναι δύσκολο και παιδαγωγικά είναι επιβεβλημένο. Ενδυναμώνονται βέβαια τα επιχειρήματα για μείωση του ωραρίου διδασκαλίας.

Απλούστερη θα ήταν η εφαρμογή του μέτρου για τα καινούργια τμήματα.

ένα μάθημα, συνεπάγεται την παρακολούθησή του μετά από ένα έτος και όχι το επόμενο εξάμηνο.

Η εφαρμογή του προτεινόμενου μέτρου προϋποθέτει ένα μεταβατικό στάδιο για τους ήδη φοιτούντες. Ορισμένα μαθήματα μεγάλης ζήτησης ή ανεπαρκών υποδομών, θα μπορούσαν να διδάσκονται όπως σήμερα, και στα δυο εξάμηνα. Θα υπάρξουν και επιμέρους προβλήματα στα ΤΕΙ γιατί ο σημερινός αυξημένος αριθμός εισακτέων έχει δημιουργήσει πιεστικά προ-

βλήματα. Η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας μπορεί να προχωρήσει στην προτεινόμενη απλή νομοθετική ρύθμιση, επιλύοντας ένα κατεξοχήν κοινωνικό πρόβλημα όχι μόνον αδάπανα αλλιά και με σημαντικά οικονομικά οφέλη.

Χαρά Αθανασάκη – Μιχανλίδου
Καθηγήτρια του Γενικού Τμήματος
Θετικών Επιστημών